

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Såfremt der består et krav om forskellige godkendelser, dels for arbejder, som vedrører infrastrukturen i en lufthavn med en start- og landingsbane på mindst 2 100 m, dels for driften af lufthavnen, og sidstnævnte godkendelse — miljøgodkendelsen — kun meddeles for et bestemt tidsrum, skal begrebet »nyanlæg« i nr. 7, litra a), i bilaget til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet⁽¹⁾, som ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997, da fortolkes således, at der ikke alene skal gennemføres en miljørisikovurdering for arbejder, som vedrører infrastrukturen, men også for lufthavnens drift?
- 2) Gælder denne pligt til gennemførelse af en miljørisikovurdering også for en forlængelse af miljøgodkendelsen for lufthavnen, dvs. i det tilfælde, hvor forlængelsen ikke ledsages af en ændring eller udvidelse af driften, samt i det tilfælde, hvor der tilstræbes en sådan ændring eller udvidelse?
- 3) Skal pligten til at gennemføre en miljørisikovurdering inden for rammerne af en forlængelse af en miljøgodkendelse for en lufthavn bedømmes anderledes, såfremt en sådan miljørisikovurdering allerede er blevet gennemført på et tidligere tidspunkt som følge af meddelelsen af en driftsgodkendelse, eller såfremt lufthavnen allerede var i brug på det tidspunkt, hvor pligten til miljørisikovurdering blev indført af fællesskabslovgiver eller den nationale lovgiver?

⁽¹⁾ EFT L 175, s. 40.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice (Chancery Division) (England & Wales) den 20. juli 2009 — T-Mobile (UK) Ltd mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sag C-276/09)

(2009/C 267/52)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: T-Mobile (UK) Ltd

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvad karakteriserer en fritagen tjenesteydelse, som »medfører, at der overføres beløb, og at der indtræder retlige og økonomiske ændringer«?, herunder:
  - a) Finder fritagelsen anvendelse på tjenesteydelser, som ellers ikke ville skulle præsteres af nogen af de finansielle institutioner, som (i) debiterer en konto, (ii) tilsvarende krediterer en anden konto, eller (iii) udfører en opgave, som ligger mellem (i) eller (ii)?
  - b) Finder fritagelsen anvendelse på tjenesteydelser, som ikke omfatter udførelse af opgaver, som består i at debitere en konto og tilsvarende kreditere en anden konto, men som, når resultatet er en overførsel af beløb, set i bakspejlet kan anses for at være årsagen til denne overførsel?
- 2) Finder fritagelsen i sjette direktivs⁽¹⁾ artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3, for »transaktioner vedrørende betalinger [eller] overførsler« anvendelse på en tjenesteydelse, der består i at modtage og behandle betalinger foretaget med kredit- og debetkort, såsom de tjenesteydelser, der er præsteret af skattemynderen i denne sag? Det ønskes navnlig oplyst, om disse tjenesteydelser vil være omfattet af anvendelsesområdet for artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3, når skattemynderens overførsel af afviklingsfiler ved dagens afslutning medfører, at kundens konto automatisk debiteres, og skattemynderens konto krediteres.
- 3) Afhænger besvarelsen af spørgsmål 2 af, hvorvidt skattemynderen selv indhenter autorisationskoder for videre overførsel eller indhenter disse koder gennem sin »acquiring banks« agent?
- 4) Finder fritagelsen i sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 1, for »formidling af lån« anvendelse på tjenesteydelser såsom dem, skattemynderen i denne sag tilbyder vedrørende betalinger med kreditkort, hvorved kundens kreditkortkonti som følge af disse tjenesteydelser debiteres med yderligere kredit?
- 5) Finder fritagelsen for »transaktioner vedrørende betalinger [eller] overførsler« anvendelse på tjenesteydelser, der består i at modtage og behandle betalinger foretaget via tredjeparts-agenter såsom de tjenesteydelser, skattemynderen i denne sag tilbyder gennem Post Office og PayPoint?
- 6) Finder fritagelsen for »transaktioner vedrørende betalinger [eller] overførsler« anvendelse på tjenesteydelser, der består i at modtage og behandle betalinger foretaget med check, som sendes til skattemynderen eller dennes agent, idet disse betalinger skal behandles af skattemynderen og dennes bank?

- 7) Finder fritagelsen for »transaktioner vedrørende betalinger [eller] overførsler« anvendelse på tjenesteydelser såsom dem, skatteyderen i denne sag tilbyder, der består i at modtage og behandle betalinger foretaget ved skranken i en bank med henblik på, gennem banksystemet, at kreditere skatteyderens bankkonto?
- 8) Hvilke særlige faktorer skal tages i betragtning ved afgørelsen af, hvorvidt et gebyr (såsom betalingsbehandlingsgebyret i denne sag), som en skatteyder pålægger sin kunde i forbindelse med kundens valg af en særlig betalingsmetode til at foretage betaling til skatteyderen, og som er angivet særskilt i aftaledokumentet og specificeret i fakturaerne til kunderne, er en separat levering i momsmæssig henseende?
- b) leveringerne i form af udlejning af biler i henhold til den relevante lovgivning i Det Forenede Kongerige blev behandlet som levering af tjenesteydelser, der blev udført i Tyskland og derfor ikke blev pålagt merværdiafgift i Det Forenede Kongerige. I henhold til tysk lov blev disse leveringer behandlet som levering af goder foretaget i Det Forenede Kongerige og blev derfor ikke pålagt merværdiafgift i Tyskland. Konsekvensen var, at disse leveringer ikke blev pålagt udgående afgift i nogen af medlemsstaterne;
- c) banken i Det Forenede Kongerige valgte sit tyske datterselskab som udlejer og fastsatte leasingkontrakternes varighed med henblik på at opnå skattefordelen ved, at der ikke skulle betales moms på lejen:

(¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, EFT L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Session (Scotland), Edinburgh (Det Forenede Kongerige) den 21. juli 2009 — Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mod RBS Deutschland Holdings GmbH

(Sag C-277/09)

(2009/C 267/53)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Session (Scotland), Edinburgh

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sagsøgt: RBS Deutschland Holdings GmbH

Præjudicielle spørgsmål

Under omstændigheder som de i denne sag foreliggende, hvor:

- a) et tysk datterselskab af en bank i Det Forenede Kongerige har købt biler i Det Forenede Kongerige med henblik på at lease dem til et selskab i Det Forenede Kongerige, som ikke tilhører den samme koncern, og har betalt merværdiafgift på disse køb;

- 1) Skal sjette direktivs (¹) artikel 17, stk. 3, litra a) [nu hovedmomsdirektivets artikel 169, litra a)], fortolkes således, at Det Forenede Kongeriges skattemyndigheder har ret til at afvise at godkende det tyske datterselskabs fradrag for moms, der er betalt i Det Forenede Kongerige, vedrørende købet af bilerne?

- 2) Er det med henblik på at besvare det første spørgsmål nødvendigt, at den nationale ret udvider sin bedømmelse og også tager en eventuel anvendelse af princippet om forbud mod misbrug i betragtning?

- 3) Hvis spørgsmål 2 besvares bekræftende, vil fradrag for indgående afgift på købet af bilerne da være i strid med formålet med de relevante bestemmelser i sjette direktiv og herved opfylde det første krav, hvad angår misbrug, som er angivet i præmis 74 i Domstolens dom af 21. februar 2006, sag C-255/02, Halifax plc m.fl. mod Customs & Excise Commissioners, under hensyn — blandt andre principper — til princippet om afgiftsmæssig neutralitet?

- 4) Hvis spørgsmål 2 besvares bekræftende, bør retten ligeledes anse hovedformålet med transaktionerne for at være opnåelsen af en afgiftsfordel, således at også det andet krav i forbindelse med misbrug, som anført i ovennævnte doms præmis 75, er opfyldt, under omstændigheder, hvor der er tale om en forretningstransaktion mellem uafhængige parter, hvor valget af et tysk datterselskab som udlejer af biler til en kunde i Det Forenede Kongerige og valget af leasingaftalernes betingelser [org. s. 13] er foretaget med henblik på opnåelsen af en afgiftsfordel, idet lejen ikke pålægges udgående afgift?

(¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).